

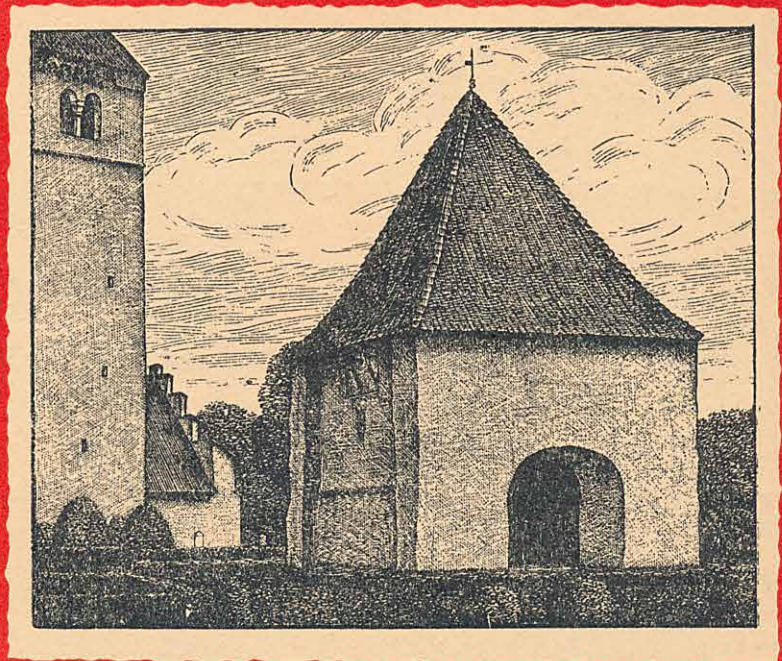
BYA BOKNET

Skånsk Revy

JULNUMMER

1949

N:r 5 och 6

**DEN SKÅNSKA
HEMBYGDSTIDNINGEN**

PRIS 3:50 KR.

PER ANDERSSON I HESSLEBERGA

BARGVALLS FLORSHUA

Berättelse på Bara-mål

Skräddare Bargvall va ude å hälsa po hos kondorna po lördasättormiddan å va ti sist hos Annors Trölsson po nommor sex, å di to "små" suppa å tätta, så Bargvall fittj si en bastant florshua. Å när han skolle gå därifrå va de rätt skomt, å när han kom åpp ti stora vejen to han fel po vädorstrittjen å jittj i vestor i stället fårr i östor. De va jo, som säjt va, rätt skomt så han konne rätt ti pass se vejen. Han jittj å han jittj å tytte de va besynnorlet ad han ente kände nåd ijenn. Ti sist kom han ti Torops själl där de står träpåla ve sian, som e målade me gult å blåt i sniddrännor å då så han hår han va — po hal imod Malme. Där va jo injen an rå än vänna om, å de bårja jusna allt mer å mer, å han skämdes fårr å komma samma vej tibaga udan vre åu ve Pileva fårrbi Hyby tjårka. Å nårr han kom så lant såm i Assetorps allé, vre han åu ti högor mod Annors Kals. Han ville ente gå fårrbi Assetorp, där di kände han, udan tänjte komma denne vejen nårr om tårramossen udan ad nån så han. Men sto ente Annars Kals Albrit udan om porten å antasta han å ville ha rea på hår han vad så däjs på dan, men han bårra slo i kråg. — Han hade vad ute å skott si en hare po söndesmarnen å hade bössan hänjanes åuor äjselen. Han fårreslo ad di skolle sjuda ti måls po huorna såm di kasta åpp i väred, å de va Bargvall

me po. Fusst kasta Bargvall sin hua å Albrit skåd å träffa na, å sin skolle Bargvall sjuda, men han ga ente äjt po ad Albrit la itt löst skodd i bössan, å när han skåd träffa de ente. Så jittj de flere omgånga, å ti sist va Bargvalls hua så ituskott ad bo-mullen som den va stoppad me kröv ud å hänjde i stora flagor. Så to Bargvall sin hua å jittj udan å hälsa, han ana nåkk hår de hänjde ihop. (Så en en kar gå udan hua po hoeded trode en för ad han ente va rektit klåg.) När han kom når ti bättjen va där bårra en smal bräda eller spång å gå po, men han la si nårr å kröv öuor po knäna. Så skolle han fårrbi Per Påls, där brua va en arri hong i porten, men han slapp lyttjelet fårrbi den udan ad nån syntes ti. När han kom ti brydeholled satte han snitt öuor våra markor mod himmed. Han mötte kvinjan i daren, hon kom me molkespannen å skolle ud å molka ti midda, men han svara ente udan slänjde si po ryddjen i soffan å såu snart. När han vagna hännad imod kväll va de fyssta han tänjte po å sy si en ny hua, å bo-mullen kom vel ti pass såm ståppninj i den nya. Å så fittj Magritta rea po va han tytte hon behöude å vidda, men ad han vad po hal imod Malme de täj han me. Han sa fårr si sel, ad han nåkk skolle passa si bättor en an gång.